

חוק איגרות מדינת ישראל (מילוה הפיתוח – הוצאה שניה),

תשי"ט–1958 *

הרשאה לקבלת
מיליון

1. שר האוצר מורשה ללוות, בשם מדינת ישראל, סכום שלא יעלה על שלוש מאות מיליון דולר (מעה או מטבע של ארצות הברית של אמריקה, או שוויו במטבע של ארצות אחרות), ולהוציא ולמכור למטרה זו, מזמן לזמן, איגרות חוב בארצות הברית של אמריקה ובארצות אחרות.

שם איגרות החוב
וסימונן

2. איגרות החוב שהוצאו לפי חוק זה (להלן – איגרות חוב) ייקראו "איגרות מדינת ישראל (מילוה הפיתוח – הוצאה שניה)" (State of Israel Bonds (Second Development Issue) או בשינויי שם זה ובסימוני סדרות, כפי שיקבע שר האוצר.

סמכות לשר
האוצר

3. איגרות החוב יהיו ניתנות להוצאה בסדרות שנתיות או בסדרות אחרות ושר האוצר יהא רשאי לקבוע, מזמן לזמן, את צורתן של איגרות החוב ושל כל סדרה שלהן, את הסכומים שבהם יוצאו, בכפוף להגבלה שבסעיף 1, את דרכי הוצאתן, את הכללים והתנאים שיחולו עליהן, לרבות הגבלות על העברתן. אין חובה שהכללים והתנאים יהיו אחידים לכל הסדרות, אלא אפשר שיהיו שונים מסדרה לסדרה.

ערכן הנקוב של
איגרות החוב,
סוגן וטבען

4. (א) איגרות החוב יכולות להיות מוצאות על בסיס של נשיאת ריבית, על בסיס של גדילת הון, או על בסיס של צירוף נשיאת ריבית עם גדילת הון, ומועד פדיונן יהיה בזמן או בזמנים שיקבע שר האוצר, ובלבד ששום איגרת שהוצאה על פי חוק זה, לא יהא מועד פדיונה מאוחר מחמש עשרה שנים מיום תאריך ההוצאה. שיעור הריבית שישאו האיגרות שהוצאו על בסיס של נשיאת ריבית, שיעור גדילת ההון של האיגרות שהוצאו על בסיס של גדילת הון, ושיעור הריבית והגדילה של האיגרות שהוצאו על בסיס של צירוף נשיאת ריבית עם גדילת ההון יהיו כפי שיקבע שר האוצר, ובלבד ששום איגרת שהוצאה על פי חוק זה לא תביא פרי השקעה העולה על ארבעה אחוזים לשנה, המצטברים לקרן כל חצי שנה, לאחר שיובאו בחשבון שיעור הריבית או הגדילה או כל נכיון או פרמיה שיחולו עליה. ערכן הנקוב של איגרות החוב, המחזיר או המחזירים שבהם ניתן למכרן, וכן הכללים והתנאים בהתאם להוראות חוק זה, שבהם ניתן לפדותן לפני מועד פדיונן ובכבוד המועד, יהיו כפי שיקבע שר האוצר מזמן לזמן.

(ב) שר האוצר רשאי להתיר, ששטרי התחייבות של מדינת ישראל שזמן פרעונם עדיין לא הגיע, יקובלו כתשלום לאיגרות, והוא רשאי לציין את שטרי ההתחייבות של מדינת ישראל שיותר לקבלם כאמור ואת הכללים והתנאים לקבלתם.

תחיתת איגרות
חוב

5. (א) איגרת חוב תישא את חותם המדינה או את דמותו.
(ב) איגרת חוב תהא תחומה ביד ראש הממשלה וביד שר האוצר או בתחת חקוק של תחיתמותיהם; התלוש המצורף לאיגרת תלושים – דייו שיהא חותם בחותם חקוק של תחיתמת שר האוצר.

(ג) שר האוצר רשאי לקבוע שאיגרת חוב תיחתם בידי אנשים נוספים שימנה לכך מבין העובדים בשירות מדינת ישראל; הודעה על המינוי תפורסם ברשומות.

* נחקבל בכנסת ביום ז' בכסלו תשי"ט (19 בנובמבר 1958); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה'ת 359, תשי"ט, עמ' 40.

התשלום במועד
הפריון

6. הקרן, הריבית, הקרן המוגדלת ומוזיר הפדיון, המשתלמים לפי איגרות החוב, ישולמו בכפוף להוראה שבסעיף 7 בזכר הפדיון במטבע ישראל לפי ברירת מחזיק האיגרת – במטבע חוקי של ארצות הברית של אמריקה מתוך הכנסותיה הכלליות של מדינת ישראל ומתוך רכושה, ומדינת ישראל מתחייבת על תשלומים אלה במלוא מהימנותה ואחריותה.

פדיון לפני
המועד

7. שר האוצר מוסמך לקבוע תנאים וכללים שלפיהם אפשר לפדות איגרות חוב לפני מועד הפדיון, ובכלל שבאיגרות היוצאות בסדרות, לא תיפדה איגרת חוב מכל סדרה שהיא לפני שהיצע לפדות כל איגרות החוב מסדרות קודמות; וכן מוסמך שר האוצר להורות בדבר יצירת קרן שמורה ולקבוע כללים ותנאים שבהם תפדה מדינת ישראל איגרת במטבע ישראל על פי בקשתו של מחזיק האיגרת.

פטור ממסים

8. (א) איגרות החוב פטורות ממס בולים.

(ב) איגרת חוב שהבעלות למעשה עליה היא בידי תושב חוץ יהיו הקרן, הריבית, הקרן המוגדלת ומחירי הפדיון המשתלמים לפיה, וכל הכנסה או השתכרות שהגיעו מכל עסקה בה, פטורים מכל מס, בין לפי הערך ובין אחר, בין שתחולתו כללית ובין שהיא מיוחדת, המוטל או העתיד להיות מוטל בישראל.

מינהל

9. שר האוצר רשאי למנות, בארצות הברית של אמריקה ובארצות אחרות, סוכני האוצר לצרכי חוק זה, והוא רשאי להתקשר בחוזים בשם מדינת ישראל עם כל אדם לשם ביצוע כל פעולה הכרוכה בהוצאתן, בהפצתן, ברישומן ובהעברתן של איגרות החוב.

ביצוע ותקנות

10. (א) שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי –

(1) לחתום, בין בעצמו ובין בידי אדם שימנה לכך בכתב, על כל מסמך שייראה לו זירוש או רצוי לביצוע חוק זה, ובכלל זה – כל התקשרות מן הסוג הנזכר בסעיף 9;

(2) למנות סוכנים בחוץ לארץ על מנת לעסוק בשמו במכירת איגרות החוב ובשאר שירותים הכרוכים בהן;

(3) למנות רשמים וסוכני העברה ולהקים משרדים לניהול פנקסים של רישום האיגרות והעברתן.

(ב) ההוצאות הכרוכות בביצוע חוק זה ישולמו מתוך הכנסותיה הכלליות של מדינת ישראל ומתוך רכושה.

(ג) שר האוצר רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוע חוק זה.

תחילה

11. תחילתו של חוק זה ביום קבלתו בכנסת.

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

